

ikke alene for Regimentets Vedkommende, men i Vaabenets Navn, og jeg tør sige i alle Befalingsmændenes Navn; det er ikke alene Officererne, det er Underofficererne, det er dem alle fra den ældste til den yngste, som her udsender et Nødraab og henvender sig til den, som ganske naturligt maa være Talsmand for deres personlige Interesser, og saa indtrængende, som det overhovedet er muligt, beder ham om at tage Hensyn til deres Nødraab, som gaar ud paa, at Regimentets Befalingsmænd ved Artilleriet og de med dem ligestillede ved Hærens tekniske Korps efter Ministeriets nærmere Bestemmelse kommer til at forrette Tjeneste ved Artilleriet eller ved Korpset eller andetsteds indenfor Hæren, indtil Spørgsmaalet om deres fremtidige Anvendelse er afgjort ved en ny Hærlov. Thi kun i saa Fald vil de blive ligestillede med alle andre Personer indenfor Hæren. Og den Udgift, der vil blive en Følge af en Hensyntagen til denne Henstilling, vil beløbe sig for et Par Aar til højst 2000 Kr., altsaa være ganske minimal. Naar jeg nævner et Par Aar, er det ud fra den Forudsætning, at vi dog ganske sikkert alle kan være enige om, at inden der er forløbet 2 Aar, er der truffet en endelig Bestemmelse om, hvorvidt vi skal have et Værn, og eventuelt hvorledes den fremtidige Ordning deraf skal være.

Det, jeg her har gjort mig til Talsmand for, er, bortset fra alt andet, at der her bør øves en ren og skær Retfærdigheds-handling. Uden den vil ikke alene Artilleriet desorganiseres, men de Befalingsmænd, som er tjenstgørende ved Regimentet, baade Officerer og Underofficerer, vil blive forurettet paa en saadan Maade, at de maa anse det for en personlig Tilside-sættelse. Jeg skulde derfor tro, at det vil være den højtærede Minister muligt at tage Hensyn hertil; og henset til den øvrige meget alvorlige Situation, der hersker indenfor begge Værn, tror jeg ogsaa, det vil være klogt at tage et saadant Hensyn. Jeg skal derfor tillade mig at henstille dette til den højtærede Forsvarsminister.

Klaus Berntsen: Den Henstilling, som den ærede sidste Taler gjorde med Hensyn til de Befalingsmænd, der har tjent ved Fæstningsartilleriet: at de maa forblive i Artillerikorpset, vil jeg støtte og anbefale. Derimod anbefaler jeg Venstre at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har faaet under Behandlingen i det andet Ting. Men idet jeg anbefaler

Venstre at stemme for det foreliggende Lovforslag, gør jeg opmærksom paa, at denne Afstemning ikke indeholder noget som helst Præcedens for vor Stilling i Fremtiden. Venstre staar lige frit i Fremtiden, naar den Dag kommer, da der skal træffes en endelig Ordning af Landets fremtidige Forsvarsordning.

Disse Udtalelser finder jeg mig foranlediget til at fremsætte i Anledning af Udtalelser, som er fremkommet fra anden Side; Venstre staar frit med Hensyn til den fremtidige Ordning af denne Sag.

Forsvarsministeren (P. Munch): Den første Gruppe af Udtalelser, der er faldet fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Parkov), hører jo til de Ting, vi har diskuteret ved tidligere Lejligheder. Jeg skal i Sammenhæng dermed kun bemærke, at man har beregnet den Tid, der vil medgaa til den egentlige Desarmering, Skytsets Bortfjernelse, til henved 3 Maanedes. Det vil altsaa ikke kunne fuldføres i den Tid, Fæstningsartilleriet vil være til Raadighed, idet Sagens Behandling her i Rigsdagen er trukket saa meget længere ud end forudsat den Gang, Lovforslaget blev fremsat. Men store Vanskeligheder vil der neppe opstaa derved, idet den beskedne Styrke af Arbejdsmandskab, der er Brug for, jo dels vil kunne tilvejebringes ved Folk, som er knyttede til det tekniske Korps som civile Arbejdere, og dels vil man ogsaa kunne benytte mindre Styrker fra Kystartilleriet dertil.

En anden Gruppe af Arbejder vedrører Ammunitionen. Med Hensyn til Anbringelsen af Ammunition har jeg ført en Række Forhandlinger med de paagældende Myndigheder, og det har derunder vist sig, at der ved Samling paa ganske enkelte Steder vil fremkomme større Ammunitionsmængder end dem, man hidtil har samlet paa et enkelt Sted. Det vil jeg ikke finde rigtigt, og derfor er det Tanken, at denne Bortflytning af Ammunition skal foregaa for de enkelte Værkers Vedkommende, efterhaanden som der bliver praktisk Brug for det paagældende Værk, og saa maa man i hvert givet Tilfælde tage under Overvejelse, hvorledes man bedst faar denne Ammunition anbragt paa en betryggende Maade. I Sammenhæng hermed vil jeg tilføje, at der er nedsat et Udvalg af teknisk kyndige til at behandle hele Ammunitionsspørgsmaalet, altsaa ogsaa Spørgsmaalet om de Ammunitionsbeholdninger, som findes ude paa